

РЕШЕНИЕ

№ 4027

гр. Пловдив, 30.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, IV БРАЧЕН СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Диана Ил. Костадинова

при участието на секретаря София Г. Чаушева
като разгледа докладваното от Диана Ил. Костадинова Гражданско дело № 20225330105478 по описа за 2022 година

Предявен е иск с правно основание чл. 150 от СК.

Постъпила е искова молба от Р. Е. Я., представлявана от своята майка и законен представител Т. З. Б., против Е. Я. Я.. В молбата се твърди, че с решение от 2020 г., поставено по гр. дело на III бр.с. при Районен съд – П., ответникът е осъден да заплаща на ищцата издръжка в размер на 210 лв. Оттогава до настоящия момент били настъпили значителни изменения както в нуждите на детето, така и в икономически аспект. Р. Я. понастоящем била редовна ученичка в *****. Промяната на възрастта на детето било съществено обстоятелство за увеличаване на присъдената издръжка, доколкото нуждите на детето били променени, а и значително се изменили социално-икономическите условия в страната. Нараснали нуждите от храна, облекло, учебници, здравни и образователни претенции. Детето имало разнородни интереси. Майката била силно затруднена да поема разходите сама. Тя отглеждала детето с помощта на своите родители. Същевременно ответникът бил млад, здрав и работоспособен човек, като нямал наложени ограничения, които да му пречат да полага определени категории труд. Ответникът не полагал грижи за други лица, имал собствено жилище в гр. П. и нямал задължения към друго малолетно лице. Според ищцовата страна нуждите на Р. могат да се задоволяват адекватно с обща месечна издръжка от 500 лв., от която сумата от 300 лв. следвало да се осигурява от ответника, а останалите 200 лв. следвало да се поемат от майката. Направено е искане съдът да измени Решение № 2157/26.06.2020 г., постановено по гр. дело № 14441/2019 г. на III бр.с. на Районен съд – П., като измени

размера на присъдената издръжка от 210 лв. на 300 лв. месечно, считано от датата на завеждане на исковата молба – 15.04.2022 г. Претендират се направените по делото разноски.

В срока за отговор по чл. 131 от ГПК е депозиран такъв от ответника. Счита предявения иск за допустим и за частично основателен относно размера на иска. Не оспорва, че с цитираното вече решение е осъден да заплаща 210 лв. издръжка за своето дете. Не оспорва обстоятелството, че от постановеното решение до настоящия момент е настъпил период от време, в който е настъпило изменение в нуждите на детето. Не оспорва и обстоятелството, че Р. е ученичка в *****. Оспорва изложеното в исковата молба, че е млад, здрав и работоспособен и че не полага грижи за други лица, тъй като това не отговаряло на обективната истина. Твърди, че винаги когато е имал възможност да види и осъществи срещи с детето си, е давал пари на ръка на Р. – суми, различни по размер. Към настоящия момент бил безработен и не получавал никакви доходи нито от трудови, нито от граждански правоотношения. На ***** г. навършил ***** години и бил с установени заболявания – ***** и ***** . Тези заболявания изисквали непрекъснат прием на медикаменти. За закупуването им били нужни средства ежемесечно. От друга страна, здравословното състояние и възрастта на ответника значително ограничавали възможностите му в днешните икономически условия да търси и да намери работа. В действителност нямал други деца, на които да дължи издръжка, но имал моралното задължение в момента да гледа и обгрижва, включително и финансово своята майка Р. Я., която, с оглед възрастта ѝ, страдала от множество заболявания. Поради изложеното счита претендираната от ищцата издръжка в размер на 300 лв. за прекомерна. Счита, че е във възможностите му да заплаща издръжка в размер на 230 лв. месечно за своето дете, считано от датата на завеждане на исковата молба. Претендира и съответната част от направените по делото разноски.

Пловдивският районен съд, като взе предвид становищата на страните и прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намери за установено следното:

Между страните не се спори, че Р. Е. Я., ЕГН ***** е дете на Т. З. Б., ЕГН ***** и Е. Я. Я., ЕГН *****.

Видно от представеното Решение № 2157/26.06.2020 г., постановено по гр. дело № 14441/2019 г. по описа на Районен съд – П., III бр. състав, влязло в сила на 21.08.2020 г., ответникът Е. Я. Я., ЕГН ***** е осъден да заплаща на малолетното дете Р. Е. Я., ЕГН *****, чрез неговата майка и законен представител Т. З. Б., ЕГН ***** месечна издръжка в размер на 210 лв. /двеста и десет лева/.

От разпита на допуснатия свидетел на ищцовата страна М. И. Б., б. на ищцата, става ясно, че майката Т. Б. и детето Р. Я. живеят в дома на свидетелката. Грижи за детето полагала изцяло майката, като бащата не помагал със средства. Всяка година със свидетелката ходили на море, където на Р. по ръцете ѝ излизали обриви, за което били необходими средства за лекарства, а бащата не помагал и не се грижел. При започване на учебната година дал на Р. 50 лева, а на рождения ѝ ден – той, бабата и лелята по бащина линия дали по 50 лева и веднъж при социалните племенникът на бащата дал на Р. 20 лева. Това били страничните пари, а детето ходело на олимпиади и екскурзии. През пролетта Р. била на 5-6 екскурзии, като всички били заплатени от

майката, поради което за една от екскурзиите Р. се обадила на баща си, за да попита дали ще ѝ даде пари, за да отиде. Бащата обещал, че ще ѝ даде, когато рейса мине през П., но така и не го направил. Миналата година Р. имала нужда от по-голямо колело, молела се на баща си пред социалните да даде половината от средствата, но отново майката сама купила колелото. Бащата се виждал с детето два пъти при социалните – един път в П. и един път в П., тъй като потърсил помощ от частни изпълнители, защото уж не му давали детето, а всъщност самото дете не искало да отива при него. Р. се страхувала от него и плачела, че прави проблеми. Веднъж откраднал детето, като го взел при него в П. Закъснявал с издръжката, като не я давал месец за месец. За закуска на детето пари давала майката, а обяд нямало осигурен от училище, поради което майката давала почти по 10 лева на ден за закуска и за обяд. Понякога свидетелката правела обяд или закуска на детето в торбички, но не винаги имала възможност, тъй като работела на надник ****. Р. имала ****, **** от стрес, за което постоянно били необходими лекарства, но свидетелката не знае имената на лекарствата и за колко време стигат. Свидетелства, че през лятото, след като бащата получил призовката, два пъти забирал Р. от с. Г. и я карал в П., за да ѝ купува дрехи. Това били закупените от него дрехи за толкова години. Виждал детето, когато поиска. Преди бащата и детето не се виждали, защото детето не го искало. Бащата веднъж купил и обувки на Р., защото била на училище цял ден с мокри обувки и тогава бащата, без да се обажда на свидетелката, купил на детето обувки.

От разпита на допуснатия свидетел на ответната страна А. Я. Я., с. на ответника, става ясно, че откакто бащата и майката са разделени, бащата ежесечно изплаща издръжка на детето. До момента всичко било платено, като при срещите, които брат ѝ провеждал с Р., всеки път ѝ давал парични средства. През последната година, лятото, бащата взимал Р. от с. Г., където било местопребиваването ѝ, карал я в П. и ѝ купувал дрехи, като свидетелката винаги присъствала на пазара с тях, за да може дъщеря му да пробва дрехите с нея. Единият път брат ѝ закупил дрехи на Р. за около 700 лева от един от моловете в града, втория път за около 600 лева и третия за около 500 лева, като след всяко пазаруване я водел в ***** или в *****, след което я прибирал отново в с. Г.. Всяка среща, която бащата иницирал с дъщеря си, била за негова сметка. През последните години брат ѝ търсел работа, но предвид това, че бил на **** години не намирал, тъй като навсякъде искали млади хора. Опитвал се да работи почасово чрез приятели, за да може да си плати издръжката, да си купи лекарства и да помага на майка им. Майката на свидетелката и на ответника била със сменена тазобедрена става, с астма, болна, получавала пенсия за трета група инвалидност и не можела да се оправя сама, искала постоянно помощ. Имало моменти, когато поради липса на работа или поради негово влошено състояние, свидетелката давала пари на брат си, за да може да си плати издръжката или други неща, от които има нужда. Брат ѝ бил с усложнен ***** и с високо кръвно. Ежедневно приемал лекарства, като неколкратно дневно си измервал кръвната захар. Не бил освидетелстван, закупувал си лекарства и свободно, и с рецептурна книжка. Приемал два вида лекарства – едните сутрин, другите на обяд и вечер. Свидетелката му купувала тест ленти за кръвната захар, които стрували 20 лева. Само едните лекарства стрували около 30 лева и не се изписвали по Здравна каса. Когато давал пари на дъщеря си, винаги ѝ давал не по-малко от 50 лева.

Съдът кредитира показанията на разпитаните свидетели на ищцовата и ответната страна, намирайки ги за обективни, допълващи се от писмените доказателства по делото и допринасящи за изясняване на релевантните обстоятелства,

доколкото свидетелите несъмнено добре познават страните по настоящото дело и излагат непосредствено възприети от тях факти.

От изготвения по делото социален доклад от ДСП – П. става ясно, че родителите на Р. Е. Я. са живеели на семейни начала. От съвместното си безбрачно съжителство нямат родени други деца. В Отдел „Закрила на детето“ при ДСП П. има отворен случай от 24.07.2020 г. с цел превенция на родителско отчуждение дете-баща. Към момента детето продължава да се отглежда в с. Г., общ. П. С детето работи ОЗД при ДСП П. и ЦОП към КСУДС П. Между детето и бащата се провеждат ежемесечни срещи, за което има изготвен график, с който родителите са запознати. Г-жа Б. разказва, че с г-н Я. продължават да нямат контакти и тя не желае да имат такива. Споделя, че изцяло поема разносните и грижите за дъщеря си Р.. Закупува й всичко необходимо за училище, както и дрехи, храна, обувки, лекарствени продукти при необходимост, дава й джобни пари, ходят заедно на почивки. Казва още, че до преди около два месеца г-н Я. не е закупувал нищо на детето. Започнал да се интересува от нея, след като получил призовката от РС П. Казва още, че за последните два месеца г-н Я. е закупил на детето дрехи и други неща в размер на 700-800 лв. Това било всичко от него от раздялата им до момента. Споделя още, че въпреки отношението на г-н Я. към нея и семейството й и подаваните от него сигнали, тя никога не е възпрепятствала контактите му с детето и не възнамерява да го прави. Много пъти тя сама е карала Р. да му се обаждат и да контактува с него, но тя не желала. По отношение на присъдената издръжка съобщава, че г-н Я. я изплаща, но не всеки месец, някой път я превежда наведнъж за няколко месеца. Г-жа Б. споделя, че с увеличаване възрастта на детето се увеличават и средствата необходими за отглеждането и възпитанието му. Съобщава, че продължава да работи в ***** като ***** и учи за *****. Среща помощ и подкрепа в грижите за детето в лицето на майка й г-жа М. Б.. Жилището, в което живеят майката и детето в с. Г., общ. П., е собственост на родителите на г-жа Б. – М. и З. Б. Представлява едноетажна къща, състояща се от две стаи, салон и санитарен възел. В добро битово и техническо състояние, обзаведена с мебели и вещи за обичайно потребление. За детето има обособен кът и лично пространство. В стаята има бюро, компютър, телевизор. Към къщата има пристройка, в която живеят родителите на г-жа Б.. Състои се от хол, кухня и санитарен възел.

С писмо от 27.09.2022 г. на ДСП П. е поискана информация за детето Р. Я. от ОУ ***** с. Г., общ. П. На 29.09.2022 г. в ОЗД при ДСП П. постъпило писмо от училището. В същото се посочва, че Р. Я. е ученичка в ***** клас през учебната 2022/2023 г. Детето има закупено всичко необходимо за образователния процес. Посещава редовно училище. Всеки ден Р. била чиста, спретната и с подходящо облекло. При проверките, правени от медицинското лице в училище не били правени забележки относно хигиената й. Родителите непрекъснато се интересували от всичко случващо се с дъщеря им откъм образование и поведение. Майката винаги присъствала на родителските срещи, а бащата се обаждал по телефона. Нямали данни за оказано физическо, психическо или друг вид насилие над детето.

С писмо от 13.09.2022 г. на ДСП П. е поискано съдействие от ДСП П. за предоставяне на информация за бащата г-н Е. Я.. С писмо от 23.09.2022 г. на ДСП П. постъпила информация, че г-н Я. и г-жа Б. са съжителствали на семейни начала. От съжителството им се ражда дъщеря им Р., която е единствено дете и за двамата родители. През 2016 г. г-н Я. и г-жа Б. се разделили, като малолетната Р. останала да живее при майка си в с. Г., общ. П. до началото на 2018 г. По информация от бащата от началото на 2018 г. Р. категорично отказала да живее при майка си, както и да общува с

нея. За около четири-пет месеца детето живяло при него в гр. П. Към настоящия момент малолетната отново живеела при майка си в с. Г., общ. П.. В разговор със социалния работник г-н Я. твърдял, че редовно заплаща издръжка за момичето в размер на 210 лв. Споделял още, че многократно търси контакт с дъщеря си, обажда ѝ се по телефона, пише ѝ съобщения, но момичето не отговаряло. Г-н Я. бил категоричен, че г-жа Б. и родителите ѝ забранявали на малолетната Р. да общува с него и с роднините по бащина линия. По данни от бащата всеки път, когато отиде в с. Г., съгласно определения от ПРС режим на лични контакти, да се види с Р., никога не бил допускан до жилището. Твърдял, че майката никога не си била вкъщи, детето не излизало, а бабата и дядото по майчина линия го нападали словесно и физически. Към настоящия момент г-н Я. осъществявал срещи с дъщеря си на територията на КСУДС гр. П. съгласно изготвен график. В разговор със социален работник г-н Я. е споделил, че винаги когато Р. му поискала пари, той ѝ давал. Твърди, че ежесечно дава на дъщеря си 100 лева джобни пари, като уточнил, че е закупил дрехи на детето в размер на 2000 лв. Бащата изразил мнение, че към момента сумата от 210 лв. за издръжка на малолетната напълно покривала разходите ѝ. Жилището, в което живеел г-н Я., било негова собственост и се намирало в *****. То представлявало апартамент, състоящ се от хол с трапезария, спалня и санитарен възел. Разполагал с всички необходими ел. уреди за едно домакинство. Поддържаната хигиена в апартамента била добра. За Р. имало обособена собствена стая, обзаведена с легло, гардероб, бюро и малка библиотека. Г-н Я. съобщил, че е безработен, нямал регистрация в Дирекция „Бюро по труда“ гр. П.

Към момента работата с детето и семейството продължавала. Между детето и бащата все още не се осъществявали нормални контакти. Срещите помежду им в ОЗД при ДСП П. преминавали един път добре, друг път помежду им се зараждал конфликт, вследствие на държанието на бащата. Г-н Я. много често намесвал поведението на бабата, дядото и майката. Същият се опитвал да обясни на Р., че те я манипулират и ѝ говорят неверни неща за него. Детето отричало, като споделяло, че никой не му говори нищо за него и, че начина, по който то се държи с него, си е негово решение. Случвало се детето да бъде извеждано от стаята, плачейки, след което било успокоявано от социални работници в ОЗД при ДСП П.. Макар и по-рядко срещите протичали и много добре. Детето и г-н Я. не влизали в конфликти. Двамата разказвали за интересни случки от миналото им. На две от срещите детето с радост споделило, че то е изявило желание да прекара време с баща си в гр. П.. Двамата там се разхождали в МОЛ, хранили се в заведение, Р. се срещнала и с близките си по бащина линия. На едната среща в гр. П., г-н Я. бил закупил на детето дрехи и други неща на стойност от 600-700 лв. На последната среща в ОЗД детето споделило, че баща му е присъствал на първия учебен ден, донесъл е букет за учителката, дал на Р. 50 лв. и заедно отишли на заведение. На тази среща двамата разговаряли изключително спокойно, дори обсъждали темата за това къде би учила Р. след като завърши ***** клас. Детето се интересувало от мнението на бащата. Р. споделила още, че към момента се чува с баща си и роднините му. Г-жа Б., семейството ѝ и г-н Я. били консултирани многократно, че не следва да замесват детето в конфликтите си.

Доходите на г-жа Б. са от трудова дейност. Същата работи на трудов договор в ***** Г-жа Б. не се подпомага от ДСП П.. По данни от ДСП П. бащата е безработен, няма регистрация в Дирекция „Бюро по труда“. На срещите провеждани в ОЗД при ДСП П. бащата е съобщил, че има собствен бизнес. Към момента между родителите няма нормални взаимоотношения и диалог по отношение на детето им.

За майката на детето, съобразно приетата по делото справка от НАП – П., става ясно, че за лицето Т. З. Б., ЕГН *****: няма регистрация като едноличен търговец; няма регистрация като самоосигуряващо се лице; няма участие в търговски дружества. От приложена Справка актуално състояние на действащи трудови договори от „Регистъра на осигурителите за регистрирани трудови договори“ за период от 01.01.2020 г. до 03.08.2022 г. – лицето има трудово правоотношение с „Лидерфарм 2014“ ООД. От приложена Справка – Данни за осигуряването по ЕГН за период от 01.01.2020 г. до 30.06.2022 г. – лицето има осигурителен доход средно от 1506,78 лева. Няма данни за подадени ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ за отчетните 2020 г. и 2021 г. От приложена Справка за изплатени доходи по ЕГН, върху данните, подадени със справките по чл. 73, ал. 1 и ал. 6 от ЗДДФЛ за отчетните 2020 г. и 2021 г. – лицето има данни за изплатени суми по извънтрудови правоотношения за 2021 г. в размер на 19000 лева, с платец на дохода: Полихронов мотърс и код на дохода: 503 (*доходи от продажба или замяна на движимо имущество*). По данни на общините има деклариращи недвижими имоти – собственик на земя в с. Г.; сграда в гр. П., район *****; земя и сграда в гр. П., район *****. По данни на общините има декларирано МПС: *****. От представеното Удостоверение с изх. № 77-09-01/16.09.2022 г., изд. от *****, е видно, че за периода от м. септември 2021 г. до м. август 2022 г. майката Т. З. Б. е получила общо 17196,48 лева, представляващи брутен доход по ЗДДФЛ или средно по 1433,03 лева на месец.

За бащата на детето и ответник в производството има следните данни: За лицето Е. Я. Я., ЕГН *****: няма регистрация като едноличен търговец. От приложена Справка за история на осигуряването като самоосигуряващо се лице – за лицето има данни като собственик на две ЕООД с прекъсната дейност, съответно на 11.11.2014 г. и на 12.04.2019 г. и като съдружник в ООД, с прекъсната дейност на 23.02.2012 г. Има участие в ***** – едноличен собственик, представляващ субекта, управляващ. В „Регистъра на осигурителите за регистрирани трудови договори“ няма данни за подадени уведомления по чл. 62, ал. 5 от Кодекса на труда /КТ/ за регистрация на трудови договори за периода от 01.01.2020 г. до 03.08.2022 г. От приложена Справка – Данни за осигуряването по ЕГН за период от 01.01.2020 г. до 30.06.2022 г. – лицето има осигурителен доход средно от 250 лева за месеците април, юли и ноември 2021 г., с осигурител: Община П. – район *****. Няма данни за подадени ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ за отчетните 2020 г. и 2021 г. От приложена Справка за изплатени доходи по ЕГН, върху данните, подадени със справките по чл. 73, ал. 1 и ал. 6 от ЗДДФЛ за отчетните 2020 г. и 2021 г. – лицето има данни за изплатени суми по извънтрудови правоотношения за 2020 г. в размер на 22,80 лева, с платец на дохода: ***** и в размер на 52,61 лева, с платец на дохода: ***** и за 2021 г. в размер на 73,80 лева, с платец на дохода: *****, с код на доходите: 818 (*доходи от продажба или замяна на движимо имущество, предадено на лица, които имат право да извършват събиране, транспортиране, оползотворяване или обезвреждане на отпадъци в съответствие със Закона за управление на отпадъците по чл. 38, ал. 10 от ЗДДФЛ*). По данни на общините има деклариращи недвижими имоти – собственик на ид. части от сграда в с. О. и на ид. части от земя и сграда в с. О.. По данни на общините няма деклариращи МПС. В представената декларация за материално и гражданско състояние декларира, че: получава средства от временна заетост; притежава жилище с площ от 90 кв.м. в гр. П.; страда от заболяване, което налага допълнителни периодични разходи в размер на 140 лева месечно.

От представената като писмено доказателство по делото Служебна бележка №

УР 12-205/31.03.2022 г., изд. от ОУ ***** с. Г., общ. П., се установява, че Р. Е. Я. е записана като ученичка в дневна форма на обучение в ***** клас за учебната 2021/2022 г., като се включва активно в мероприятията и конкурсите, организирани от училището и през годината се е класирала на областен кръг на олимпиада по Български език и литература, където е показала много добри резултати.

С исковата молба са представени четири броя фискални бонове и четири броя фактури във връзка с направени покупки за облекло, обувки, ученически пособия и медикаменти.

От приложеното по делото копие на Нотариален акт за дарение на недвижими имоти, вписан в СВ – П. под акт № *****, том ***** от ***** г., е видно, че ответникът е собственик на апартамент в гр. П., ведно с ид. части от поземления имот, върху който е построена сградата.

С отговора на исковата молба ответникът е представил два броя фискални бонове и три броя фактури във връзка с направени покупки за облекло, обувки и храна.

При така установените факти от значение за спора съдът достигна до следните правни изводи:

Задължението за издръжане на детето до навършване на пълнолетие възниква за родителите с факта на раждане на детето, като съгласно разпоредбата на чл. 143, ал. 2 от СК, в сила от 01.10.2009г. те дължат издръжка независимо дали са трудоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си. Конкретният размер на издръжката се определя от нуждите на детето и възможностите на родителите, които я дължат – чл. 142, ал. 1 СК. Алинея втора на чл. 142 СК посочва, че минималният размер на издръжка на едно дете е равна на една четвърт от размера на минималната работна заплата. Правото на детето да получи издръжка от своите родители е безусловно и е достатъчно наличието на качеството „ненавършило пълнолетие дете”. При новата нормативна уредба съдът не е обвързан от определени максимални размери и с оглед на конкретните доказателства по всяко дело за издръжка може да определи издръжка, която е в интерес на детето и съответства на доходите на родителя.

За да бъде уважен искът за осъждане на ответника да заплаща месечна издръжка в по-висок от присъдения вече размер на детето си, следва да се установи промяна на обстоятелствата, при които е бил определен първоначалния размер на издръжката, размерът на доходите на всеки от родителите на детето, с оглед преценката на възможностите им да осигурят издръжка.

По отношение на първата група обстоятелства, подлежащи на преценка в настоящото производство, съдът намира, от една страна, че действително е налице промяна в обстоятелствата, мотивирали първоначално определения размер на дължимата на детето издръжка. Същата е присъдена от преди повече от 2 години. За изминалия период от време е налице промяна в нуждите на детето. Освен това съществува промяна на икономическата обстановка в страната, при която обективно е трудно дете на тази възраст да бъде издържано с определените преди повече от 2 години средства от 210 лева – издръжката, която ответникът е осъден да плаща. Освен това трябва да се има предвид, че майката осъществява и фактическото отглеждане на детето. От друга страна, установи се, че бащата няма задължения за издръжка на друго малолетно или непълнолетно лице. Обстоятелството, че майката на бащата е с множество заболявания и върху него тежи моралното задължение да се грижи за нея и да ѝ помага финансово не следва да се взема предвид, тъй като, съгласно разпоредбата на чл. 141, т. 1 от СК, той има задължение на първо място да се погрижи за издръжката

на дъщеря си. Тук е мястото да се посочи, че няма данни към момента бащата да реализира сигурен месечен доход, доколкото няма данни да работи по трудово правоотношение, но от представената декларация за материално и гражданско състояние и от показанията на свидетелката Я. може да се заключи, че същият полага труд, срещу който реализира достатъчен доход, необходим за собствената му издръжка и издръжката на дъщеря му Р.. Похвален е факта, че при срещите с дъщеря си бащата прави подаръци на детето в немалки размери и по този начин участва в закупуването на дрехи и обувки за детето, но тези обстоятелства не могат да заменят ежемесечните суми, необходими за детето с оглед издръжката му като цяло. Съдът има предвид, че при предходното определяне на издръжката детето не е било във възраст, за да е имало толкова потребности, както понастоящем. В момента обаче нуждите на детето са завишени с оглед факта, че има нужда от дневни в по-висок размер предвид активния растеж и нуждата от повече питателна и здравословна храна. Детето има формиран хранителен и дневен режим, съобразен с възрастта си. Установи се, че Р. участва активно в мероприятията и конкурсите, организирани от училище, което обстоятелство от своя страна изисква допълнителни средства. При преценка какъв е подходящият размер на издръжката, който да отговаря едновременно на потребностите на детето и на доходите на родителя, задължен с нея, съдът намира, на базата на събраните писмени и гласни доказателства, че детето има нужда да получава, а двамата родители са задължени да му осигуряват обща месечна издръжка в размер на около 440 лева – за храна, дрехи, обувки, ток, вода, интернет, за развлечения, подходящи за дете на неговата възраст, за училищни пособия и материали, за извънкласни занимания и задоволяване на други текущи нужди, включително и такива, необходими за правилното интелектуално и физическо развитие, както и за задоволяване на здравословни проблеми и необходимите за това лекарства и витамини. Необходими са средства и за здравословен хранителен режим. При разпределяне на тази издръжка следва да се има предвид, че детето живее при майката и същата полага ежедневни грижи за него. Настоящият съдебен състав намира, че бащата следва да осигурява по 270 лева месечна издръжка за детето си, а останалите 170 лева следва да се поемат от майката, която полага грижи за фактическото отглеждане на детето.

Ето защо искът за увеличение на издръжката се явява основателен за сумата в размер на 270 лева месечно за детето Р., начиная от датата на депозиране на исковата молба в съда – 15.04.2022 г., до настъпване на законоустановена причина за нейното изменение или прекратяване, поради което и следва да бъде уважен в този размер. Съдът намира, че предвид факта, че бащата се намира в работоспособна възраст и няма задължения към други непълнолетни лица, ще може да заплаща издръжка в този размер.

За разликата над сумата от уважения размер от 270 лева до пълния претендиран размер от 300 лева искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан, предвид факта, че не бе доказан по категоричен начин от ищцовата страна размерът на разходите, които се правят за детето, като при определяне на този размер съдът взе предвид и необходимостта от ежемесечен прием на лекарства от страна на бащата, предвид наличието на здравословни проблеми.

На основание чл. 78, ал. 6 от ГПК, вр. с чл. 1 от Тарифа за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК, ответникът дължи окончателна държавна такса по предявения иск върху размера на присъдената /увеличена/ издръжка, която възлиза на сумата от 86,40 лева (осемдесет и шест лева и четиридесет стотинки) – държавна такса върху увеличения размер на издръжката /60 лв. x 36 месеца x 4%/.

С оглед изхода на спора ищецът има право на присъждане на разноси съразмерно с уважената част от иска, а ответникът – съразмерно с отхвърлената част. Ищецът претендира разноси в настоящото производство, а и има доказателства за направени такива. Представен е Договор за правна защита и съдействие, видно от който направените в производството разноси от страна на ищеца за един адвокат са в размер на 450 лева. Относно възражението на ответника за прекомерност на адвокатския хонорар на ищцовата страна, следва да се посочи, че съобразно чл. 7, ал. 1, т. 6 от Наредба № 1 от 9.07.2004г. за минималните адвокатски възнаграждения, изм. и доп. бр. 88 от 04.11.2022г., законоопределеният минимум на адвокатското възнаграждение по дела за издръжка е в размер на 500 лева, поради което съдът намира възражението на ответника за неоснователно. Искът е уважен частично. Така разностите, които ответникът дължи на ищцовата страна, са в размер на 300 лева /триста лева/. Предвид изхода на спора, ответникът, който също е претендирал присъждане на разноси в настоящото производство, има право на такива, съобразно с отхвърлената част на иска. Представен е Договор за правна защита и съдействие, видно от който направените разноси за един адвокат са в размер на 300 лева. Така разностите, които ищцовата страна следва да заплати на ответника, са в размер на 100 лева /сто лева/, съобразно с отхвърлената част от иска.

На основание чл. 242 ал. 1 от ГПК доколкото съдът уважава иск за присъждане на издръжка следва да допусне предварително изпълнение на решението.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ размера на определената с Решение № 2157/26.06.2020 г., постановено по гр. дело № 14441/2019 г. по описа на Районен съд – П., III бр. състав, влязло в сила на 21.08.2020 г., месечна издръжка, дължима от Е. Я. Я., ЕГН ***** на малолетното дете Р. Е. Я., ЕГН *****, чрез неговата майка и законен представител Т. З. Б., ЕГН ***** като УВЕЛИЧАВА същата от 210 лева /двеста и десет лева/ на 270 лева (двеста и седемдесет лева) месечно, считано от 15.04.2022 г. до навършване на пълнолетие от детето или настъпване на друга законоустановена причина за нейното изменение или прекратяване, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска за времето от падежа до окончателното ѝ изплащане, като ОТХВЪРЛЯ иска за разликата над уважения размер от 270 лева до пълния претендиран такъв от 300 лева.

ОСЪЖДА Е. Я. Я., ЕГН ***** да заплати по сметка на Районен съд – Пловдив сумата от 86,40 лева (осемдесет и шест лева и четиридесет стотинки) – държавна такса върху увеличениния размер на издръжката /60 лв. x 36 месеца x 4%/.

ОСЪЖДА Е. Я. Я., ЕГН ***** да заплати на малолетното дете Р. Е. Я., ЕГН *****, чрез неговата майка и законен представител Т. З. Б., ЕГН ***** сумата от 300 лева /триста лева/ – направени разноси в производството от ищцовата страна за хонорар на един адвокат, съобразно с уважената част на иска.

ОСЪЖДА Р. Е. Я., ЕГН *****, чрез нейната майка и законен представител Т. З. Б., ЕГН ***** да заплати на Е. Я. Я., ЕГН ***** сумата от 100 лева /сто лева/ – направени разноси в производството от ответната страна за хонорар на един адвокат, съобразно с отхвърлената част от иска.

На основание чл. 242 ал. 1 от ГПК **СЪДЪТ** допуска **предварително изпълнение на решението.**

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Окръжен съд – Пловдив в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____